

Szanowny Panie Profesorze!
Drogi Przyjacielu!

Z perspektywy pełnionych funkcji, zarówno Dziekana Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii, jak i Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego, inaczej postrzega się dokonania Przyjaciół, z którymi miałem zaszczyt i wielką przyjemność współpracować. Dochodzi tu bowiem ocena działań na rzecz Naszej *Alma Mater*.

Wpisując się do Księgi Tobie poświęconej, chciałem podkreślić, że zawsze byłeś oddany Naszemu Wydziałowi i Uczelni. Godnie Ją reprezentowałeś, i to zarówno na płaszczyźnie lokalnej, ogólnopolskiej, jak i międzynarodowej.

Tu, na Dolnym Śląsku, zakładałeś na Naszym Wydziale koło „Solidarności” i pełniłeś funkcję eksperta Zarządu Regionu „S” Dolny Śląsk. Potem tych zaszczytnych obowiązków przybywało — udział w europejskich forach samorządowych, jak też w krajowych instytucjach samorządowych. W 1990 roku zostajesz radnym Rady Miejskiej Wrocławia i przewodniczącym Prezydium Sejmiku Samorządowego. Praca samorządowa Cię pochłonęła. Byłeś delegatem do Krajowego Sejmiku Samorządu Terytorialnego i członkiem Prezydium. W 1994 roku zostałeś powołany do Rady ds. Samorządu Terytorialnego przy Prezydencie RP. Pełniłeś funkcję radnego Sejmiku Województwa Dolnośląskiego i przewodniczącego Komisji Kultury, Nauki i Edukacji.

Ta wielka aktywność społeczna nie przeszkadzała Ci w pracy naukowej i dydaktycznej. Co więcej, inspirowała Cię do podejmowania pionierskich badań takich, jak prawna regulacja samorządu, prawne instrumenty oddziaływania władzy publicznej na stosunki gospodarcze. W tej sferze badań byłeś prekursorem wśród autorów, którzy w czasie transformacji ustroju gospodarczego Polski budowali podwaliny naukowych teorii normujących funkcjonowanie życia gospodarczego w państwie.

To dzięki Twoim badaniom w tym zakresie wrocławski ośrodek naukowy stał się jednym z głównych w skali kraju.

Twoja działalność społeczna i naukowa zawsze szła w parze z działalnością dydaktyczną. Mimo tak wielu obowiązków zawsze byłeś postrzegany jako znakomity nauczyciel akademicki. Byłeś cenionym dydaktykiem, otoczonym szacunkiem studentów.

Pełniłeś wiele odpowiedzialnych funkcji w kraju, ale zawsze byłeś oddany Uniwersytetowi, byłeś Jego znakomitą wizytówką. Wielokrotnie byłeś odznaczany

przez różne gremia, ale dla nas, Twoich Przyjaciół, najważniejsze jest to, że jesteś Profesorem Uniwersytetu Wrocławskiego, który jest dumny z Twoich dokonań.

Drogi Leonie, wiem, że nigdy nie zerwiesz łączącej Cię więzi z Wydziałem Prawa, Administracji i Ekonomii i Uniwersytetem Wrocławskim i tak jak do tej pory rozślawiać będziesz Naukowy Ośrodek Wrocławski.

Za to wszystko składam Ci najserdeczniejsze podziękowania.

Marek Bojarski